

ČARO OBYČAJNÝCH VECÍ

SLÁVKA PARILÁKOVÁ

E - book

Vieš, že máš moc vdýchnuť obyčajným veciam „čaro“?

Áno, obyčajné veci môžu mať presah, ktorý si vôbec nemusíme uvedomovať.

Si to Ty, ktorá sa dotýkaš doma predmetov.

Si to Ty, ktorá sa o ne staráš.

Si to Ty, ktorá ich podávaš Tvojim blízkym...

Poodhaľ závoj všednosti a vnes do domácich prác svoje kúzlo ženy.

Domáce práce sa Ti stanú potešením, radosťou, meditáciou, modlitbou.

Nie, nepotrebuješ čarovný prútik, stačí, ak v každodennosti objavíš

„čaro obyčajných vecí“.

Ako vznikol e-book Čaro obyčajných vecí?

V tomto čarovnom e-booku nájdeš zopár mojich textov.

Vznikali v mojom živote, v každodennosti môjho života ženy, na materskej dovolenke so synkom.

Začalo to, keď som si začala uvedomovať, že byť doma a robiť domáce práce a starať sa o dieťa a domov sa môže zdať byť rutinou. Ráno a večer sa rýchlo striedali a temer som tomu, že každý deň je rovnaký a že všetko, čo robím, sa nemenne opakuje, uverila.

Ale potom to prišlo.

Jedného dňa som to uvidela inak.

A objavila som, že obyčajné veci môžu mať veľké čaro, ak ich uvidíme inak.

A práve s tým sa chcem s Tebou podeliť.

Že nič nemusí byť rutinou, ak odhalíme kúzlo, ktoré „obyčajné“ veci v sebe skrývajú.

Tak, mini e-book Čaro obyčajných vecí, ktorý práve listuješ, je tu pre Teba ako malá ochutnávka z pripravovaného e-booku Čaro obyčajných vecí.

Nech Ti prinesie pekné chvíle.

P.S. Čo nájdeš v kompletnom e-booku, ktorý pripravujem?

Zopár tém Ti prezradím: Polievka, Obrus, Vitrína, Šijací stroj...

Ved' vieš, také „obyčajné“ veci...

S láskou Slávka

Obsah

1. Utierka
2. Ponožky
3. Tvoje krásliace miesto
4. Šitíčko
5. Polievka
6. Besiedka

1. Utierka

Dnes som mala „vybavovačky“ v meste. Chodila som z miesta na miesto, nech to stihnem v jeden deň. Stihla som a vraciam sa domov. Vojdem dnu, a zacítim vôňu môjho domova. Viem, že som sa práve vrátila zo sveta „tam vonku“ do sveta „doma“.

Som smädná. Vyzúvam sa a idem sa napiť. Napijem sa a odkladám pohár. Kvapla z neho voda na linku, nuž beriem automaticky utierku, takú tú látkovú a kockovanú, čo ju máme hádam doma všetky. Utriem linku a idem ju odložiť. Ale vtom sa zastavím.

Podržím tú utierku v ruke a zatvorím ju v dlani. Je mäkká a vlastne jemná. Voní. Je príjemná na dotyk a je tiež vlhká. Je v nej voda z toho pohára. Hm, voda. Nie, to nie je samozrejmosť. Je to vlastne živá voda. Áno, živá voda. Živá tým, že bez nej života niet. A v duši za tú vodu poďakujem. Chcela som tú utierku len tak odložiť niekam, ale nedá mi to.

Nesiem ju von, na slnko, vystriem ju tam a vnímam, ako sa jej dotýka slnko. Iba to pozorujem a nadýchnem sa slnka...

Vyzúvam si ponožky a bosou nohou stúpam po dlaždiciach a celým chodidlom vnímam...som doma.

Tá utierka vonku veselo povieva v podjesennom vetríku a voda sa z nej odparuje a letí...všade. Vraj má voda pamäť, tak nesie správu o jednom obyčajnom domove, v ktorm slúži v tých svojich kockovaných šatách, ďalej, do sveta.

A ja viem...áno, som doma. A ona sa tam na šnúre veselo trepotá a možno mi chce niečo aj povedať.

Hm...taká obyčajná utierka. A koľko uvedomení mi dnes priniesla.

Je pre mňa dnes predmetom, ktorý ma ako prvý privítal doma.

Taká „obyčajná“ kockovaná utierka a koľkú vzácnosť mi dnes ukázala.

Vlastne mi ukázala, že prísť domov, v je ako taký malý prechodový rituál medzi svetom „tam vonku“ a „tu doma“.

Keď prichádzame domov, dotýkame sa predmetov, čo máme doma a mnohé k nám možno aj hovoria.

Možno nám chcú povedať.....„Vitaj.“

Vitaj doma.

2. Ponožky

Ukladám sa spať s pocitom, že je všetko v poriadku, a že joj, aká som šťastná.

Zaspávam v ovulačnej fáze a ...

...a môj muž je pre mňa môj rytier.

Zaspávame a svet je ružový.

Ráno sa budím a cítim, niečo je inak.

Niečo je úplne inak, ako ešte včera večer.

To, čo ako prvé uvidím, nie je môj muž, môj rytier, tak ako to bolo ešte včera večer.

Ale, ja uvidím...ponožky!

Jeho ponožky vedľa jeho strany postele!

Spoľahlivo tam boli už včera večer, lenže, ja som ich tam včera vôbec nevidela.

Ale dnes, áno.

Sú tam.

Som dnes deň 22 môjho cyklu a spoľahlivo viem, je tu moja premenštruačná fáza!

A viem to, okrem iného aj podľa tých ponožiek!

Nie sú na svojom mieste, nie sú v prádlovom koši.

Sú na zemi!

Ách.

Otváram ústa a idem mužovi povedať výčitku, že teda ponožky sú na zemi a nedal ich na miesto, že či nevie, kde máme prádlový kôš a...

Otáčam sa k nemu, výčitka už ma svrbí na jazyku.

On sa otočí, ešte sladko spí.

Spí.

Niečo sa mu sníva. Zo spánku sa usmeje.

A v tom mi moja plánovaná výčitka o tých nešťastných ponožkách zamrzne na jazyku.

Vidím ich na tej zemi, aj viem, že mi tam vadia.

Ale viem súčasne, že prišla moja predmenštruačná fáza a ja som pocitove „tak trochu“ inde ako včera, a miesto dobrého rána mám chuť mu povedať práve to, „či nevie, kde majú miesto tie jeho ponožky!“

Uff.

Aké by to bolo predtým, kým som nepoznala svoj prirodzený a premenlivý rytmus môjho tela?

Môj nič netušiaci muž by sa zobudil, vedľa svojej ešte včera romanticky naladenej manželky mysliac si, že uvidí tú vílu, vedľa ktorej včera zaspával.

Avšak, tá by tu vôbec nebola!

Miesto nej akoby iná žena, ktorá vidí iba to, kde je neporiadok!

Ach...ako veľa sa zmenilo, odkedy viem, kto som.

Odkedy poznám svoje telo a poznám svoju premenlivosť a svoje reakcie.

Už viem, že teraz to mám takto a o týždeň to bude inak.

A viem, že to, o tých ponožkách...môžem povedať úplne inak, ako s tou výčitkou.

Že môžem povedať, že ja to tak mám, že na mojej láske k nemu sa nič nezmenilo,

že v premenštruačnej fáze to my ženy tak jednoducho máme, že neporiadok vidíme viac ako inokedy ... a hlavne, že ho milujem...

A áno, môj muž už vie, že je mužom cyklickej ženy.
A odvtedy...ho to so mnou baví ešte oveľa viac.

A ja?...ja už viem, ako a kedy o tých „ponožkách“ hovoriť, aby sa dostali na to správne miesto - včas 😊

3. Tvoje krásliace miesto

Miesto, kde sa krásliš.

Máš také miesto v tvojom domove?

Miesto, kde to vonia tebou.

Kde sa upravuješ, kde máš svoje šperky, svoje klenoty, náramky, korálky, stužky, náušnice z pierok, z textílie či zo zlata, svoje ozdoby, líčidlá, krémy...

Miesto, kde jemne vonia tvoj parfém či vonný olej z byliniek...

Vieš, milovaná, takéto miesto má svoje čaro.

Veľmi veľké čaro pre všetkých obyvateľov tvojho domu.

Je totiž spojené s tebou.

A súčasne je zahalené akýmsi tajomstvom.

Nik presne nevie, čo tam vlastne robíš.

Je to miesto, odkiaľ vychádzaš premenená a „krásna“, keď sa niekam chystáš, alebo nakrémovaná, keď si ideš večer ľahnúť, alebo s prečesanými vlasmi...

Je to miesto tvojich zázrakov.

Je to to miesto, čo láka, ba priam magicky priťahuje pozornosť našich malinkých dcér, alebo je večnou záhadou pre našich mužov či synkov.

Je to to miesto „premeny“.

A nie, nie že by sme neboli krásne aj tak, bez krášlenia, ale predsa len, každá sa nejak kráślime.

Každá po svojom.

Máš také miesto?

Miesto, čo vonia tvojou esenciou?

Viem, nemáme vždy dosť priestoru v našich domovoch, ale niekedy stačí jedna „tajomná“ zásuvka v stolíku, v nej jedny náušnice a na stolíku jedna ruža vo váze...a ty.

4. Šitíčko

Sadám si vonku pod jabloň a beriem do lona „šitíčko“.

Môj košík s niťami, ihlami a inými zázračnosťami.

A tiež plný ponožiek.

Pri mne na lavičke uvarený čaj.

Jeho mäťová vôňa sa mieša s vôňou letnej záhrady.

Letný podvečer, vonia tu levanduľa, malina...

A vprostred toho ja, s tými ponožkami v košíku.

Beriem do rúk prvé a hľadám, kde je dierka.

No, na päte.

Usmejem sa.

Beriem ihlu a očami prebehnem môj košík plný pokladov.

Tá modrá niť sa mi sama ponúka...mňa, mňa si vezmi.

Beriem a zašívam.

A ja sa ponáram do akéhosi zvláštneho pokoja, ktorý hádam odnepamäti poznajú ženy, čo zašívajú svojim blízkym dierky na oblečení.

Je to ako... meditácia.

Taký hlboký stav bytia, keď je v duši mier.

Posvätný čas.

A pri tom myslím na synka, čo bude nosiť tie ponožky.

Nech si zdravý, nech ťa nôžky nesú bezpečne, nech ti tie ponožky hrejú nožičky,
nech sú šťastné tvoje cesty i cesty tých, ktorých na tých svojich cestách
stretnesh...

Steh za stehom votkávam do tých ponožiek moju lásku.

Som ponorená v tichu, v mojom vnútornom ženskom svete.

Ja...áno, cítim šťastie...také obyčajné ľudské šťastie.

5. Polievka

Ja a môj muž.

Začali sme spolu bývať, vzali sme sa, a tak sme boli v jednom byte zrazu dvaja.

A vždy, keď sme obedovali spolu doma, naberala som mužovi polievku.

A tak sme si žili, až kým sa nám narodil syn.

A ja som prestala mužovi naberať polievku.

Lebo som dojčila, lebo miminko...a tak si naberal sám.

A keď synček podrástol, že už sedel za stolom, tak som naberala ako prvému synkovi. Lebo bol hladný a netrpezlivý a tiež, aby už tíško sedel a papal.

A tak som naberala mužovi až druhému.

Ale potom, jedného dňa, pri jednom takom istom obede, doma, my traja...synček pišťal, že nechce mrkvu ale iba polievku...a tak som rýchlo chcela nabráť polievku synkovi a vyhovieť mu. Postavila som sa, že už idem a naberiem mu teda tú polievku, nech sa utíši...ale náhle...

Náhle som uvidela svojho muža.

Ako tam sedí a iba sa na nás díva.

A vtedy...som v ňom uvidela rytiera.

Ktorý tu je, stará sa o nás... a pri tom robí svoju prácu...

A tak... beriem naberačku, naberám do nej polievku a beriem mužov tanier ako prvý a nalievam doň teplú polievku.

„Nech sa páči, prvý dostane tatinko.“

Synček sa iba tíško díva, žiaden protest a na mrkvu aj zabudol.

A vtedy uvidím oči môjho muža.

Díva sa na mňa a cítim, že v tej chvíli som pre neho... kráľovná.

Nič viac sme nevraveli, nebolo treba.

A to zvláštne čaro, čo spôsobila tá polievka, u nás už zostalo.

Áno, niekedy aj **„obyčajné veci“** majú veľkú silu.

6.Besiedka

Synkova besiedka v škôlke.

Deti spievajú a spievajúúúú.

A mne po lícach stekajú slzy, ešte len vojdú na to malé javisko.

A deti pokračujú. Každé dieťa v inej tónine, každé v inom rytme.

Ale spievajú.

A môj synček s nimi: „Mami, ty máš asi dake čaro, keď to všetko stíhaš.“

Slová tej piesne mi zbehnú z hlavy do srdca.

A tu sa mi slzy lejú už prúdom.

Nie, náhody asi ozaj neexistujú.

Dnes tu mala byť práve táto pesnička.

V mojej práci som uchopila práve túto myšlienku .

Starostlivosti o domov a jeho vedomé tvorenie.

Prečo?

Lebo to práve tak vnímam, že je to dôležitá činnosť, vzácna.

Nie, nie je to samozrejmosť.

Je to vzácna činnosť s veľkým presahom.

Vôbec nie banalita, vôbec nie samozrejmosť.

Ale nie vždy máme na to sily či chuť, však?

A je to vyčerpávajúce a niekedy aj nudné, viem.

A často máme k tomu odpor, často ani nevieme prečo.

Alebo aj vieme.

Naozaj viem.

A preto, aby sme náš domov mohli tvoriť s vedomím ženy – Tvorkyne domova, som založila skupinu **Čaro ženského upratovania domova**, kde sa venujeme vedomému tvoreniu domov a vzťahov v ňom a pripravujem kurzy, semináre, kruhy, naživo i on line...lebo mi to dáva zmysel, starať sa o domov, jeho atmosféru a vzťahy v ňom tak, aby sa nám v ňom žilo dobre.

Nie, náhody naozaj neexistujú.

Viac už dnes písať nejdem...rosia sa mi ešte oči.

Milá žena.

Zaujala ťa moja téma **Žena a Domov?**

Vedomá starostlivosť oň.

Vedomá starostlivosť o seba samú.

Vedomé tvorenie Domova a vzťahov v ňom?

Z pohľadu ženy, vedomej seba.

Tak, aj tomuto sa venujem v mojej práci.

V kurzoch, workshopoch, v prednáškach: <https://kuzlozeny.sk/>

Naživo aj on line.

A konzultujem v konzultáciách: <https://kuzlozeny.sk/konzultacie/>

Off line i on line.

A neustále sa vzdelávam.

Aktuálne som vo výcviku Facilitátora kruhu a kruhovej komunikácie.

A tento láskavý, nenásilný a prijímajúci spôsob komunikácie s inteligenciou srdca vkladám do mojich programov pre moje klientky a klientov.

Aké by to bolo, keby sme sa doma vedeli rozprávať tak, že si naozaj rozumieme?

„Šťastná žena,

Harmonický domov,

Láskyplné vzťahy...

...sú hodnoty, o ktorých nemusíme iba snívať.

Môžeme ich vedome tvoriť.“

A práve k tomuto je moja práca pozvánkou.

Ak ťa to všetko zaujalo a rada sa dozvieš viac:

sleduj moju FB stránku **Slávka Pariláková - Kúzlo ženy:**

<https://www.facebook.com/kuzlo.zeny/>

Pozývam ťa na moju webovú stránku **Kúzlo ženy:** <https://kuzlozeny.sk/>

A áno, určite ťa pozývam do mojej FB skupiny **Čaro ženy – tvorenie harmonického domova a láskyplných vzťahov v ňom:**
<https://www.facebook.com/groups/4815173205275813>.

Vytvorila som túto skupinu ako bezpečný priestor, kde sa práve týmto témam venujeme. Prinášam do nej množstvo inšpirácie a tiež je to priestor, kde nikdy nie si sama. Si v ňom v spoločnosti rovnako naladených žien, ktoré baví vedome tvoriť harmonický domov.

Teším sa na Teba, ak Ta moja ďalšia práca zavolá.

S láskou Slávka

